

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

70. Quam fidem faciat Cardinalis deponens de facto proprio, vel ad
fauorem sui familiaris? Ex p. 5. tr. 2. res. 93.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

*Cardinali propter eius reverentiam, &c. Ex part. 5.
tr. 2. Ref. 371.*

S. I. Vppono in re scriptis dictam clausulam apponit potius de stylo generali, quam de ministerio speciali, sonat enim potius in quamdam monitionem, videlicet ut non deferatur appellatio fructuaria, quam quod in aliquo deroger uti comuni unde talis clausula tollit solum fruolas, non autem legitimas appellations. Ita Cenedus in quest. can. 9.45. num. 43. & Lancellot. de absent. part. 2. c. 12. limit. 8. n. 39. & 40. & ideo ex Bartolo & Ripa docet Anton. Rippol. variar. refol. cap. 2. de recus. omn. iudicium. num. 222. quod prohibita appellatio intelligitur solum de fruolas, non autem de vera & reali. Hoc tamen supposito, & non obstante, respondeo ad questionem propositam affirmatiue, & ita docet Farinacius in fragmen. crimin. part. 1. ver. index. n. 963. Tuschus conclus. 400. num. 11. Barbosa claus. 9. num. 17. Cuculus in inst. canon. lib. 2. tit. 4. num. 103. Zechius de Republica Christiana. sit. 3. de Cardin. num. 9. vbi sic ait. Quando Cardinali causa mandatur appellatio remota, non fruola tantum, sed quæcumque appellatio vetita censetur iusta, vel iniusta. Ita ille, & ante illum Iacobinus de Conciliis lib. 1. fol. 38. col. 1. lit. B. Loricinus in Thesaur. ver. Cardinalis §. 7. primit. 9. Manfredus de Cardin. decif. 156. & Albanus de Cardin. quest. 42. primit. 4. vbi sic ait. Clauſula, Appellatio remota, in commissionibus apposita fruolas tantummodo appellations rei cire videtur, secus tamen est, quando in commissione Cardinali apposita esset.

2. Notandum est etiam hic obiter pro praestantia Cardinalitæ dignitatis, quod causa semel commissa Cardinali, & ab eo non decisa, non committitur alteri inferiori à Cardinali, propter illius honorem. Ita Manfredus vbi suprà decif. 179. & Iacobinus loc. cit. Item in signaturis, & iudicis cum Papa eis causas delegat, non solere apponere clausulam, vt iustitiam faciant, sed tantum ut audiunt & decident ne eis cum his verbis iniuriam inferre videatur. Ita Zechius de Republica Christiana. sit. 3. de Cardin. num. 9. primit. 11. Cuculus in inst. canon. lib. 2. tit. 4. num. 77.

RESOL. LXVIII.

*An Cardinales veniant in appellazione Clericorum, & in appellazione Curialium urbis Romanae? Ex part. 5.
tr. 2. Ref. 69.*

S. I. Respondeo in materia favorabili venire. Ita Duardus in Bull. Cœna, lib. 2. can. 11. qu. 6. n. 11. Alterius de censuris, tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 3. Trott. de vero & perfecto Clerico c. 7. n. 3. Belletus in disquis. Cleric. p. 1. tit. de discipl. Clericale. §. 2. n. 8. Calderinus in c. in nostra, de rescript. Secus autem dicendum est in materia odiof., nam tunc appellatio Clericorum minimè Cardinales comprehendendi tradit Iason, vol. 4. conf. 17. Ruinus vol. 5. conf. 4. n. 6. Cephalus vol. 1. conf. 1. n. 40. 42. & seq. Gigas de pension. q. 9. n. 7. Romanus conf. 498. Ferretus lib. 2. conf. 315. n. 7. & alij, quos ciuitant & sequuntur amicissimi Sanctarellus & Barbosa, ille in var. refol. p. 1. q. 38. num. 13. hic autem in tract. de appell. verbis. & c. appellat. 51. n. 6. Notandum est etiam hic Cardinales appellatio Curialium urbis Romanae in favorabilibus contineri, secus autem in odiof., & ita docet Manfredus de Cardin. decif. 148. Laudensis de Cardin. quest. 24. & alij.

Tom. IX.

RESOL. LXIX.

An credendum sit Cardinali testanti de re aliqua, etiam sine iuramento?

Et notatur, quod assertioni Cardinalis confirmanti statutum de mandato speciali Sedis Apostolica creditur?

Et quid, si dicat factum esse à Papa Vnde Voci oraculo.

Et Cardinali se esse Legatum dicenti creditur circa ordinariam potestatem, etiam si literas Legationis non exhibeat. Ex part. 5. tract. 2. Ref. 31.

S. I. Negatiuam sententiam, quando agitur de praediicio tertij, docet cum multis Doctribus Glorius respon. 12. num. 84. Barbola in decreto Gratiani part. 1. distinct. 97. cap. 3. num. 1. Riccius part. 4. collect. 1459. & Zechius de Republ. Christiana tit. 3 de Cardin. n. 9. Sed quidquid sit de iure, de consuetudine Romane Curie credendum esse Cardinali aliquid afferenti etiam in praediicio tertij, testatur Decius in c. constitutus, n. 9. de appellat. Ancharenus in Clem. 1. n. 1. & ibid. Bonifacius n. 53. de probat. & alij. Verum has sententias concordat & limitat Farinacius q. 63. an. 8. Tuschus lit. C. concl. 103. & Mascarodus conf. 140. & 269. & ideo in casu contingenti vide illos. Nec etiam deseras videre Decisionem Rota coram R. P. D. Damasceno die 5. Martij 1618. apud posthumas Farinaci tom. 2. decif. 630. & coram Seraphino die 15. Octobris 1571. tom. 1. decif. 142. & decif. 133. p. 1. n. 1. & p. 2. diuersorum Auditorum.

2. Nota tamen quod Laudensis tr. de Card. q. 56. docet quod creditur testimonio Cardinalium sine iuramento, & Manfredus de Cardin. decif. 158. firmat credendum Cardinali de eo, quod dicit factum à Papa viua vocis oraculo, etiam agatur de praediicio tertij. Ita Puteus lib. 1. decif. 2. Caputaquen. p. 1. decif. 95. Riccius in collect. part. 4. collect. 1459. Lopus allegat. 33. n. 4. & alij cum Germonio de sacra immun. lib. 3. c. 6. n. 43.

3. Nota etiam quod assertioni Cardinalis confirmanti statutum de speciali mandato Sedis Apostolice creditur. Ita sacra Rota die 15. April. 1611. coram Manzanedo apud Farinacium p. 2. decif. 339. num. 1. & Cardinali afferenti se esse Legatum creditur circa ordinariam potestatem, etiam si literas legationis non exhibeat, vt tradunt Doctores, quos citat & sequitur Barbosa collect. in Cod. tom. 1. lib. 1. tit. 15. num. 5.

Super hoc
praediicio
in tom. 1. tr.
5. Ref. 20. §.
Nec obstat,
ad lin. 4.

RESOL. LXX.

Quam fidem faciat Cardinalis deponens de facto proprio, vel ad fauorem sui familiaris? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 93.

S. I. Respondeo quod Cardinalis deponens in favo proprio facit plusquam semiplenam probationem. Ita sacra Rota die 29. Ian. 1601. coram Illusterrimo Domino meo Coccino, litteris & virtutis Virbi & Orbi noto decif. 19. n. 1. Respondeo secundò quod attestatio Cardinalis ad fauorem sui familiaris, quamvis non plenè probat, facit tamen magnum administriculum. Ita etiam sacra Rota die 11. Martij 1615. coram eodem Coccino apud Farinacium tom. 4. decif. 556. n. 9. & apud Ludouitium decif. 166. num. 11. vbi etiam docet, quod ad effectum iustificationis plenè probat, quicquid sit ad effectum reservationis. Notandum est etiam hic quod fides simplex extra judicialis & sine iuramento facta per Cardinalem,

L 1 3 licet

402 Tract. VII. De Potestate, & Priuilegiis

licet non probet concludenter, multum illi tribuitur, ut dictum est in Rota die 26. Iun. 1600. coram eodem Coccino de c. 4. num. 3.

RESOL. LXXI.

A quo lites, & causae inter Cardinales vertentes sint decidenda? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 23.

§.1. **R**espondeo per Summum Pontificem tantum, priuatiè quo ad alios, appellatione remota ex Bulla Pauli IV. sub die 9. Ian. an. 1556. & ita obseruat Barbosa de iure Eccles. lib. 1. cap. 4. nn. 79. cui ego addo Lotherium de benef. tom. 1. lib. 1. quæst. 8. num. 48.

RESOL. LXXII.

An familiares Cardinalium in eorum causis sint testes idonei?

Idem dicendum est de familiaribus Episcoporum? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 56.

§.1. **V**idetur negatiè respondendum quia testes à iure repellantur, ex multis capitibus, & inter illa, ut notat Lessius lib. 2. c. 30. dub. 5. n. 38. quando testis est domesticus ipsius producentis.

2. Sed ab hac doctrina excipiuntur Cardinales, & ideo Albanus de Cardinal. q. 42. priu. 11. sic ait, Iure optimo dicendum est Cardinalium familiares, qui ob dominorum dignitatem, ac de ipsis præsumptim integratatem boni & honesti interpretatione iuris existimantur ad perhibendum pro suis dominis testimonium non prohiberi, licet regulariter id vetum sit. Ita ille, & reuera, si Felinus in c. in litteris, n. 7. de testib. hanc opinionem tenet quoad familiares Episcoporum, quād magis hoc dicendum est de familiaribus Dominorum Cardinalium?

RESOL. LXXIII.

An in pari causa sententia sit deferenda in fauorem Cardinalium? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 78.

§.1. **A**ffirmatiè respondeo cum Cuccho in inst. Canon lib. 2. tit. 4. num. 104. ubi sic ait. Vbi parciū iura sunt ambigua, nec satis liquet pro quo ferenda sit sententia, in pari causa pro Cardinale potius sententia ferenda est. Ita ille, qui citat Romanum, & Manfredum.

RESOL. LXXIV.

Quot testes requirantur ad damnandum Cardinalem de criminis?

Et quorū testes, &c. quando Cardinalis est Episcopus, & quorū quando sum Presbyteri; & quorū quando sunt Diaconi?

Et an Cardinales possint conuinci, aut damnari de delictis commissis ante Cardinalatum?

Et an Papa in puniendo, & damnando Cardinali teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscat, & indicet? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 24.

§.x. **R**espondeo ex text. cap. Presal. 2. quæst. 4. quod Cardinales non possunt damnari nisi fuerint conuicti per 72. testes, si sunt Episcopi, & per 64.

si sint Presbyteri, ac tandem per 27. si fuerint Diaconi. Ita Lorichius in Thef. Theolog. ver. Cardinalis. §. 10. Manfredus de Cardinal. de c. 12. Sebatt. Caesar rel. de Ecclef. Hierarch. part. 1. disputat. 2. §. 5. num. 2. Iulius Clarus in practica criminis, quæst. 66. num. 5. & Zechius de Republ. Eccles. titul. 3. de Cardinal. num. 9. priuileg. 10. licet obseruent hodie hoc non esse in praxi, quando Papa procedit contra Cardinales, quod etiam notauit Borellus in summa omnium decisio- num tom. 2. tit. 5. num. 78. & Antonius Scappa de iure non scripto lib. 1. quæst. 10. num. 14. Sed quidquid sit de tali obseruantia, notandum est quod Zechius ubi fu- præ. Manfredus de Cardin. de c. 18. & Barbatia de Cardin. quæst. 11. n. 2. & 10. asserunt Cardinales gaude- re dicto priuilegio e. prof. neque conuincei, aut dam- nari de delictis commissis ante Cardinalatum, licet contrarium videatur asserere Laudensis de Cardinal. 9. 72. Sed an Papa in puniendo & damnando Cardi- nali teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscat & iudicet, respondeat negatiè Iulius Clarus in praxi criminali, q. 35. n. 11.

RESOL. LXXV.

An condemnatus, si obuiam habeat Cardinalem sit libe- randus?

Et docetur hoc procedere, quando Cardinalis casu, & non data opera in reum incidit, cui sine iuramento in hac re credendum sit? Ex part. 5. tract. 2. Re- solut. 29.

§.1. **N**egatiè respondeat Corsetti in suis singul. verb. Cardinalis. Barbatia tr. de Cardin. q. 9. n. 1. & seq. & Farinacius in frag. crimin. part. 1. n. 63. vbi, quod valde miror, mordicus contendit hoc priuilegium Cardinales minime habere, sed ipsis ex confuetudine hoc habere priuilegium, ut si obui facti sint condemnato, possint cum à morte libera- re, tradit Baldus in Ladducto C. de appellat, & com- muniter Iustifconsulti, quod afferit Iul. Clarus in prat. crim. lib. 5. §. fin. q. 98. n. 5. Licet ipse, si casus contingat, sit in sententia, vt posset pena mortis mitigari, & reus ad tritemes transmitti, & hoc nisi crimen, pro quo ille fuissest condemnatus, esset de atrocissimi, ut crimen falsi, læsa Maiestatis diuinæ, & humanae, propditionis patriæ, & huiusmodi. Quod etiam docet Decianus tom. 2. lib. 7. c. 37. n. 27. & Villadiego tr. de Cardin. q. 13. n. 64. Lorichius in Thef. ver. Cardina- les. §. 7. Cucchus de instiut. can. lib. 2. titul. 4. num. 85. Lancellott in Templo iud. lib. 2. c. 2. de Cardin. §. 3. n. 30. Zechius de Republ. Christiana titul. 3. de Cardin. num. 9. priuileg. 7. & Farinacius loco cit. Si, ait ipse, opinio esset tenenda in fauorem Cardinalium, quam omnino tenendam esse puto cum Doctoribus, quos etiam & sequitur Barbosa de iure Eccles. lib. 1. c. 4. num. 61. quibus ego addo Anastasium Gemmonium de sacra imm. lib. 3. c. 6. n. 52. qui hanc sententiam tenet, quando Cardinalis casu, non data opera, in reum incidit, cui sine iuramento in hac re credendum esse docet. Non est igitur audiendus Farinacius, apud quem minime esse deberent deterioris conditionis S.R.E. Ca- dinales, quam olim apud Romanos fuerint Flamines Diales, & Virgines Vestales, quarum auctoritas tan- ta fuit quod si aliquis ad verberandum traheretur, & supplici ad Flaminem procumberet, eo die verberari placuisse esset, auctore Gellio lib. 10. c. 15. vel si ad capitale supplicium aliquis duceretur, & calu transfix- set aliqua Virgo Vestalis, is necari non posset. Et ita hanc sententiam docet Danza in pugna Doctorum, de qualitat. officialium, cap. 1. n. 16. Et ego absolute tenco